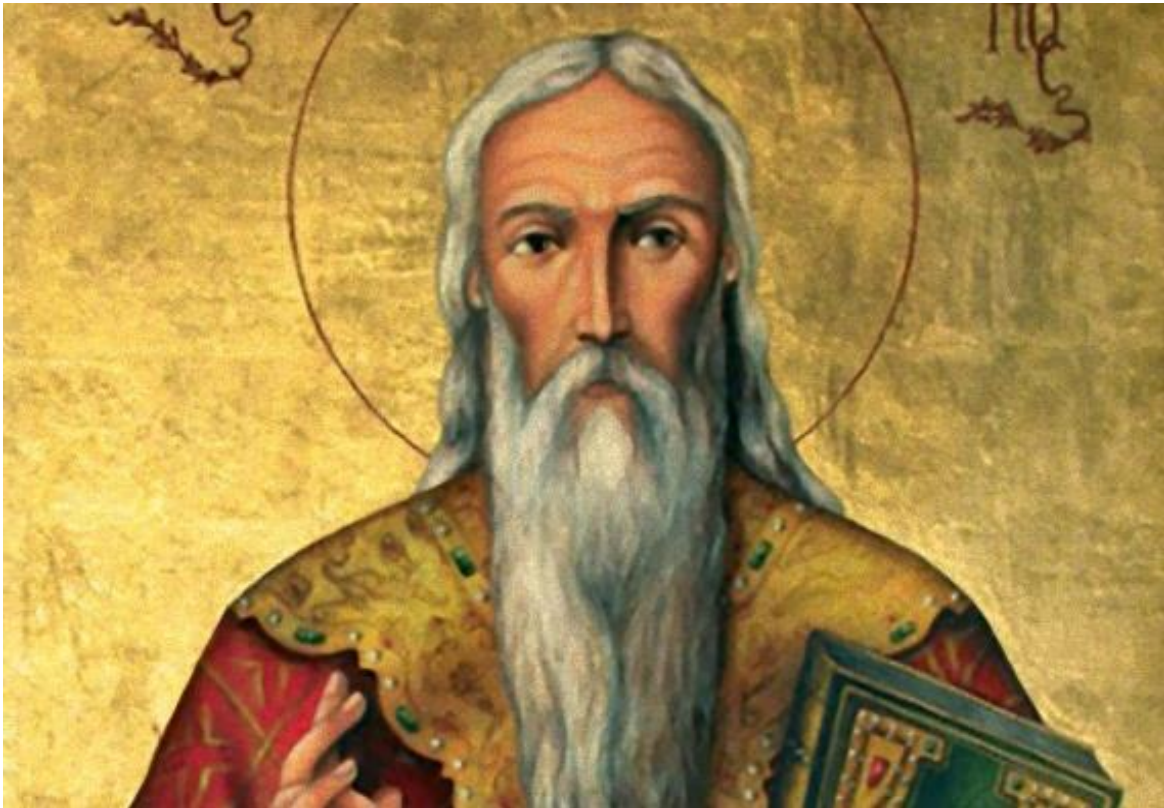

Για τον άγιο Χαράλαμπε.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Ο άγιος Χαράλαμπος μαρτύρησε υπέργηρος· όταν ήταν σε ηλικία 113 ετών. Επληρούτο σ' αυτόν το προφητικό· «ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου» (Ψαλμ. 102:5), διότι σε αυτή την ηλικία, που ο άνθρωπος χανώνεται και παραλύει, ο άγιος Χαράλαμπος είχε νεανικό ενθουσιασμό και νεανικό πόθο και με νεανική ανδρεία ομολόγησε τον Χριστό. Και χαίρεται κανείς· τι ωραίο πράγμα είναι, όταν τη δύση της ζωής του ο άνθρωπος την περνάει με τον Χριστό!

Τα γηρατειά! Και τι ευλογημένα είναι τα γηρατειά του ανθρώπου, όταν είναι εν Χριστώ! Και πόση ειρήνη έχει στην ψυχή του! Και πώς μπορεί ακόμα και τότε που οι σωματικές δυνάμεις τον εγκαταλείπουν, εκείνος να προοδεύει πνευματικά και να αγιάζεται. Και όπως λέει ο θείος Παύλος, «ο έξω άνθρωπος να φθείρεται, αλλά ο έσω άνθρωπος να ανακαινιούται» (Β' Κορ. 4:16) «κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν» (Κολ. 3:10).

Αλλά για να είναι τα γηρατειά εν Χριστώ, πρέπει να είναι και τα νιάτα εν Χριστώ. Όποιος δεν έχει εργασία πνευματική από τη νεανική του ηλικία, αυτός δύσκολα θα έχει χριστιανικά και ειρηνικά τέλη. Γι' αυτό λοιπόν από τώρα οι νεώτεροι και εμείς οι μεσήλικες πρέπει να εργαστούμε στον εαυτό μας, για να έχουμε και ελπίδα να έχουμε καλά γηρατειά.

Αυτός που θα μάθει από μικρός στην υπακοή, και γέρος θα κάνει υπακοή. Αυτός που θα μάθει την ταπείνωση, και γέρος θα έχει την ταπείνωση. Αυτός που θα μάθει την απροσπάθεια, την μη προσκόλληση στα υλικά πράγματα, αυτός ελεύθερος θα είναι και στα γηρατειά. Αυτός που θα μάθει την πραότητα, πράος θα είναι και στα γηρατειά. Αυτός που θα μάθει την εγκράτεια και την αγνότητα, αγνότητα θα έχει και στα γηρατειά.

Γι' αυτό λοιπόν, ας μη χάνουμε τον χρόνο της ζωής μας – ούτε λεπτό να χάνουμε – διότι ό,τι καλό εργασθούμε νεώτεροι, αυτό θα το βρούμε μπροστά μας και θα το απολαύσουμε ως καρπό πνευματικό στο τέλος της ζωής μας, αλλά πολύ περισσότερο θα το βρούμε μπροστά μας στην αιωνιότητα.

Γι' αυτό, πατέρες, είναι πολύτιμα και τα λεπτά της ζωής μας. Γι' αυτό και το κάθε λεπτό της ζωής μας να το αφιερώνουμε στον Χριστό και να ζούμε με υπακοή και μετάνοια. Και τότε θα έχουμε και εμείς την ευλογία να ομολογούμε στη ζωή μας τον Χριστό, και στο τέλος μας και στον θάνατό μας.

Διότι μπορεί μεν να μη χρειαστεί να μαρτυρήσουμε όπως ο άγιος Χαράλαμπος, αλλά όμως το εν Χριστώ γηράσκειν και το εν Χριστώ αποθνήσκειν είναι και αυτό ομολογία Χριστού. Εκείνος ο οποίος γερνάει εν Χριστώ και πεθαίνει εν Χριστώ, και αυτός ομολογεί τον Χριστό και μαρτυρεί για τον Χριστό.

Γι' αυτό ο Κύριος να δώσει σε όλους μας την χάρη αυτή τη πνευματική και την ευλογία να εργασθούμε, για να μπορούμε να έχουμε και εμείς «χριστιανικά τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογία» ενώπιον «του φοβερού βήματος του Χριστού», πρεσβείαις και

του Γέροντος – και μάλιστα του υπέρ-Γέροντος – αγίου Χαραλάμπους, του οποίου σήμερα επιτελούμε την εορτή.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 177.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>